

HUIZE WELTEVREE

door Hermien Bosman

www.cts-producties.nl

Toneelstuk met 'liedjes van toen' voor bejaarden, bijvoorbeeld bewoners van verzorgingshuizen.

Duur: ongeveer een uur, afhankelijk van het aantal liedjes.

Alleen de gesproken tekst wordt aangeleverd, en de titels van de liedjes. Muziek en tekst van de liedjes (die de spelers, voor zover ze niet aansluiten bij de tekst, ook zelf kunnen kiezen) zijn via internet te bestellen of te downloaden, ook in karaoke versie.

Vooraf de twee personeelsleden zingen (of playbacken), Henk en Marie hebben de hoofdrol bij de gesproken tekst.

Personen: Henk en Maria de Wit wonen in verzorgingshuis Huize Weltevree. Henk loopt met stok of rollator. Personeelsleden: Tom en Nienke

Decor: huiskamer

Rekwisieten: koffiebenodigdheden, lekkere koek of gebak, krant, tijdschrift, puzzelboekje en pen, tas voor brei- of knutselspullen, fles jenever en glas, telefoon; stok of rollator; bos bloemen (bij voorkeur tulpen), eventueel stopwatch bij 'Mexico' .

Liederen

De cursief gedrukte liedjes kunnen vervangen worden door andere, 'van toen'. De niet cursief gedrukte sluiten aan bij de tekst.

Op een mooie Pinksterdag Ja zuster, nee zuster

Het kleine café aan de haven

Rock 'n Roll medley

Maria West Side Story

Tulpen uit Amsterdam

Zuiderzeeballade (kan vervangen worden door een ander zeemanslied)

Brandend Zand Anneke Grönloh

De Postkoets De Selvera's

Mexico Zangeres zonder Naam

Eventueel aan het eind nog iets van bijvoorbeeld Frank Sinatra of Vera Lynn

Henk en Maria in hun kamer aan de koffie. Henk leest de krant. Marie neuriet 'Brandend Zand' (of een ander liedje 'van toen')

Marie *(schenkt in, zet iets lekkers neer).* Asjeblijft, koffie met een lekkere koek erbij, vandaag.

Henk *(leest door, bromt wat)*

Marie Ik zei: met een lekkere koek er bij.

Henk Ja, ik hoor je wel. Lekker, ja. Is er iemand jarig?

Marie Welke datum is het vandaag?

Henk *(kijkt in krant)* *(noemt de datum van de voorstelling)*

Marie Ja, *(herhaalt nadrukkelijk de datum)*

Henk Ja, is daar wat mee? Oh! Is dat, eh.....

Marie Ja, dat is onze trouwdag. Onze negenenveertigste trouwdag. Ach, elk jaar denk ik weer: misschien onthoudt ie het deze keer. Maar nee hoor. Het is nog een wonder dat je de trouwdag zelf niet vergeten was.

- Henk** Nee, dat ging wel goed, toen. Ik was mooi op tijd en zei ook op het goede moment ja. Niks te klagen, toch?
- Marie** Toen niet, nee..... Negenenveertig jaar, zo lang heet ik al De Wit. Weet je wat ik vanmorgen dacht?
- Henk** Nou?
- Marie** Zullen we vanaf vandaag van naam veranderen?
- Henk** Van naam veranderen? Waar heb je het over?
- Marie** Nou, zullen we ons Bakker noemen?
- Henk** Bàkker?! We heten De Wit. Jij heette vroeger Bakker.
- Marie** Ja, en nou heet ik al die jaren al De Wit. Ik vind dat jij nou maar eens mijn naam moet krijgen.
- Henk** Jij bent gek. Ik ga toch niet jouw naam gebruiken. Wat heb jij toch altijd rare ideeën. Henk Bakker, ik peins er niet over!
- Marie** (*lachend*) Nee, daar was ik al bang voor. Maar het was 49 jaar geleden heel gewoon, dat ik jouw naam kreeg. Ik vond dat toen zelf ook gewoon, maar ik zou nu mijn eigen naam houden. Eigenlijk kan ik dat nog wel doen. Waarom zou ik De Wit blijven heten? Marie Bakker, hm, klinkt nog steeds goed. Ach, maar jij bent mijn naam helemaal niet waard, jij kunt niet eens je eigen trouwdag onthouden!
- Henk** Ja, daar heb ik nou eenmaal geen hoofd voor, voor het onthouden van verjaardagen en zo. En nou helemaal niet, met die rug, en overal slijtage. En de prostaat, natuurlijk. (*zucht*).
- Marie** Ja, het valt niet mee, maar de dokter was toch heel tevreden, over je prostaat? Na die kuur?
- Henk** De dokter was tevreden, ja, maar ik vind het een vervelende vent. Heeft ie het wel goed onderzocht? Ik vertrouw het niet hoor, hij luistert niet naar mijn andere kwalen.
- Marie** Nee, daar gaat hij niet over, hij gaat alleen over je prostaat. Hij kan toch niks met het plekje op je voorhoofd dat weggehaald is, of met je tennisarm, of je verstopte oor, of je versleten knie? Daar zijn andere dokters voor.
- Henk** Ja, maar je weet het nooit. Het één kan best met het ander te maken hebben. Een dokter hoort naar je te luisteren. En nog eens wat: kun je de kok hier niet eens wat tips geven? Het eten is minder dan thuis.
- Marie** Je moet niet zo klagen, het eten valt best mee. Ja, het is niet als thuis. Maar we konden toch niet thuis blijven wonen. Dat is vervelend, maar niks aan te doen. Als ik nog helemaal fit was zaten we hier niet. Maar je weet best, dat ik ook niet gezond ben. En zo erg is het hier niet hoor, valt best mee, vind ik. Ach, laten we er maar over ophouden, anders krijgen we nog ruzie. (*even stilte, Marie begint weer 'Brandend Zand' te neuriën*). Hè, ik kan die melodie maar niet kwijtraken. Hoe ging dat ook al weer, Brandend Zand, la la la la la
- (*Er wordt geklopt*)
- Marie** Binnen! (*broeder Tom en zuster Nienke komen binnen*)
- Tom** Goedemorgen, meneer en mevrouw De Wit.
- Henk en Marie** Goedemorgen!
- Tom** Ik kom even mijn nieuwe collega voorstellen, Nienke van Zetten (*bij het horen van de naam Van Zetten kijkt Marie extra opmerkzaam naar Nienke ; Nienke geeft Henk en Marie een hand*)
- Marie** Welkom in Huize Weltevreë. Kopje koffie?

Tom Nee, dank u wel, we hebben het druk. Ik kom alleen maar even Nienke voorstellen. U zult haar nog vaak zien hoor, maar nu moeten we verder, het is vandaag weer druk, druk, druk. Tot de volgende keer! *(Tom en Nienke af)*

(de telefoon gaat, Marie neemt op)

Marie Met mevrouw Bakker *(kijkt plagerig naar Henk)*..... Oh dag Annemiek, kind.....Nee, ik zit je vader een beetje te plagen. Ik zei dat ik nou lang genoeg De Wit heet. Het klinkt wel goed, Bakker, maar toch een beetje vreemd. Hoe gaat het?..... Ach kind toch, is 't weer niks geworden? Die sollicitatieclub helpt nog niet veel hè? Wat was de reden?Te oud! Je bent 35!.....Ja, 't is wat..... Wàt zeg je? Wat is er met Dennis? Wàt! Is ie vréemd gegaan?..... Hoezo, bijna!.....Hij was een beetje verliefd en toen is ie bijna vreemd gegaan? Maar net niet helemaal.....God, wat moeilijk allemaal, er is altijd wat met die jongen. De ene keer wil ie niet op vakantie, want hij spaart voor een motor. Dan hééft ie dat ding en is ie steeds maar weer weg, in z'n eentje, op die motor, want dat heeft ie nodig. Ik weet niet hoor, Annemiek, met die jongen. Zou je niet.....Goed, goed, ik zeg al niks meer.....Ja, ik weet wel dat hij een moeilijke jeugd had en ik weet ook wel dat ie veel steun van jou krijgt. Nee, ik zal me er niet mee bemoeien, maarWeet je wat? Zullen we binnenkort iets gezelligs gaan doen? Als het een beetje beter weer is, iets drinken, terrasje of zo? Nee nee, ik zal dan niet over Dennis zeuren, dat beloof ik.....Goed, doen we. Daag lieverd, tot gauw! *(legt telefoon neer, zucht)*. Hoorde je dat? Dennis, een beetje verliefd, bijna vreemd gegaan.

Henk *(schudt z'n hoofd)* Ja, 't is wat met die jongen.

Marie Waarom zoekt Annemiek toch steeds mannen met problemen uit? Hè, soms wou ik dat de kinderen nog klein waren. Toen kon je nog iets voor ze regelen, beslissingen nemen, ingrijpen. Nu sta je aan de zijlijn en kijkt toe. En soms zie je gewoon aankomen dat het misgaat, maar je kunt niks doen, behalve dan ze aanhoren, steunen, er zijn. Heel soms voorzichtig raad geven, maar vaak valt dat verkeerd. En de beslissingen moeten ze toch zelf nemen. Hoe gaat dat liedje ook al weer? Uit 'Ja zuster, nee zuster' ? O ja, : 'Op een mooie Pinksterdag'

Lied: Op een mooie Pinksterdag Marie, Nienke en Tom zingen, Henk zingt af en toe wat mee.

Marie en Henk

(Marie gaat naar de breiclub, of het bloemschikken, of het 3d- kaartjes maken)

Marie Oh, het is tijd voor de breiclub *(pakt tas met spullen)*. Tot straks dan! *(Marie af)*

Henk Zo, tijd voor een borrel. *(pakt jeneverfles en een glas, schenkt in, neemt slok)*
Hè lekker. Marie zou zeggen: veel te vroeg, nou al aan de jenever! Maar Marie is er niet, dus ik neem nu de kans waar. *(gaat in stoel zitten, leest of puzzelt en drinkt wat, valt in slaap)*

Muziek: Het kleine café aan de haven. Tom op als zeeman, Marie, verjongd, en Nienke zingen mee. Henk wordt wakker, heft glas, geniet. Als het lied uit is valt Henk weer in slaap, Tom, Marie en Nienke af. Henk wordt even later wakker, kijkt om zich heen.

- Henk** Hè, ik droomde dat ik in een café was. Ze zongen *Het kleine café aan de haven*. Mooi was dat (*kijkt op horloge*) Oh, Marie komt zo terug, gauw opruimen. (*bergt fles en glas op*) Zo, dat was dat.
- Marie** (*weer verouderd, op*) Nou, daar ben ik ook niet vrolijk van geworden.
- Henk** Oh?
- Marie** Eerst was er weer gedoe over die nieuwe vrouw, die op de stoel van Klazien ging zitten. Dat is natuurlijk niet de stoel van Klazien, maar daar zit Klazien altijd. Sommigen doen daar heel moeilijk over, die willen altijd op dezelfde plek zitten. Ze maken gewoon ruzie als iemand op 'hun' stoel zit. Voorlopig is het opgelost, want Dini was er niet, kon ze daar zitten. Het lijkt me een leuk mens, die nieuwe. De volgende keer mag ze wel op mijn stoel zitten, dan pak ik een extra stoel en zet die naast haar. Zal ook wel weer commentaar op komen. Maar het was verder ook niet gezellig, we hebben het de hele tijd over ziektes gehad. De één heeft last van de knieën, de ander moet geopereerd, een derde krijgt steeds meer last van haar reuma, de vierde heeft buikkrampen, en ga zo maar door.
- Henk** Ja, iedereen is oud en mankeert wat.
- Marie** Ja natuurlijk, dat weet ik ook wel. Maar daarom kun je toch ook nog wel over iets anders praten. En als ze over zichzelf zijn uitgepraat beginnen ze over de kwalen van hun familie. En van de burens, en de burens van familie, en van de neven en nichten van de burens van familie. Het hele uur lang! Ik word er gewoon depressief van. (*zucht*) Weet je wat? Een kwartier over ziektes praten, vooruit. Maar daarna niet meer, de rest van de tijd zou er niet meer over ziektes en kwalen gepraat mogen worden, dan zouden we iets leuks, iets gezelligs moeten doen. Of het in ieder geval over iets anders hebben.
- Henk** Wat dan, bijvoorbeeld? Je mag alvast wel gaan bedenken waarover je het wilt hebben.
- Marie** Ja, een beetje een vrolijk onderwerp moet het zijn.
- Henk** De politiek?
- Marie** Nee, daar wordt een mens ook niet vrolijk van. De kleinkinderen? Nou, even dan, maar niet de hele tijd. Is trouwens ook niet voor iedereen leuk, want niet iedereen heeft kleinkinderen. Oh, ik weet al wat: oude liedjes zingen. Ja, dat lijkt me leuk. Zoals, eh, 'Twee reebruine ogen' en 'De postkoets' van De Selvera's, of eh, 'Brandend Zand' van Anneke Grönloh.
- Henk** Mie Ketelkamp.
- Marie** Hè? Wie?
- Henk** Mie Ketelkamp!
- Marie** Die ken ik niet. Wat zong die dan?
- Henk** Die ken je wel. Mie Ketelkamp, dat zeiden de kinderen altijd. Mieke Telkamp.

Marie Oh ja, en dan hadden ze het ook over Pik Jamops. Dat was Pim Jacobs, die pianist. Mieke Telkamp, die zong 'Waarheen leidt de weg'.

Henk Dat zou ik maar niet gaan zingen, want dan hebben ze het niet meer over ziektes, maar over begrafenissen.

Marie Oh ja, nee, dat is niks. Brandend Zand, dat lijkt me leuk. En eh, De Postkoets, en oh ja, Mexico! Van de Zangeres zonder Naam. (*begint te 'pom pom pommen of la la la-en'*; **Tom en Nienke op, Tom, Nienke en Marie zingen;** **Henk zingt wat meer mee, wordt wat enthousiaster**)

Liedjes **bijvoorbeeld: Brandend Zand, De Postkoets en Mexico.**
Bij "Mexico" houdt Nienke de i heel lang aan.

Nienke Dat heb ik laatst op tv gezien, een wedstrijdje wie het langst de i in Mexico kan aanhouden.

Marie Leuk! Gaan we doen. Heeft iemand een stopwatch? (*iemand in de zaal heeft 'toevallig' een stopwatch*). **Marie, Henk, Tom en Nienke** zingen om de beurt 'Mexiiiiiiiiiiico',
Nog iemand in de zaal, die een poging wil wagen?

PAUZE

NA DE PAUZE

Marie en Nienke op toneel

Marie Heet je vader misschien Filip? Filip van Zetten?

Nienke Nee, ik heb wel een oom Filip.

Marie Ach, je oom.

Nienke Kent u mijn oom?

Marie Ik denk het wel, lang geleden. Als hij tenminste toneel gespeeld heeft bij 'De Rederijkers'.

Nienke Ja, hij speelde toneel, dat klopt. Wat leuk!

Marie We hebben samen nog in een moderne versie van Romeo en Julia gespeeld. Hij was Romeo en ik Julia. Hoe gaat het met.... (**Henk op**) Regent het, Henk?

Henk Nee, 't is droog.

Nienke Ik moet verder, altijd druk hè. Als ik mijn oom zie zal ik zeggen dat ik u hier ontmoet heb, mevrouw De Wit. Zal ie leuk vinden. Dag! (**Nienke af**)

Henk Oom? Wat is er met haar oom?

Marie Oh, die heb ik vroeger misschien gekend.

Henk Wacht eens, hoe heet ze ook al weer?

Marie Nienke.

Henk Ja, maar haar achternaam.

Marie Wil je koffie?

- Henk** Nee. Oh ja, Van Zetten! Net als die vent van de toneelvereniging! Waar alle vrouwen gek op waren! Zo'n charmeur, met pikzwart haar en een vlotte babbel. Jij was ook gek op hem.
- Marie** Nou ja, gek, ik mocht hem graag.
- Henk** Ik vond het maar niks, jullie tweeën in dat Romeo en Julia stuk. Je moest zelfs met hem vrijen!
- Marie** Ja, daar hoef je me niet aan te herinneren. Je was stinkend jaloers.
- Henk** Vind je het gek? Ik sloofde me uit op de zaak, voor jou en de kinderen en jij gaat daar 's avonds met zo'n kerel aan het flikflooiën!
- Marie** Dat was niet flikflooiën, we speelden een liefdesscène. En over uitsloven gesproken: ja hoor, jij sloofde je uit. Ik zat thuis maar een beetje te luiëren met drie kleine kinderen en een schoonmoeder, die om de haverklap met een of andere smoes op de stoep stond.
- Henk** Laat mijn moeder er buiten! Ik heb het nou even over die Van Zetten.
- Marie** Nou, dan weet ik ook nog wel iemand. Ans! Die hittepetit van jouw kantoor. Dat was dik an, met jou en Ans. Je hebt zelfs nog eens bloemen voor haar verjaardag gekocht, terwijl je je eigen trouwdag nog niet eens kunt onthouden.
- Henk** Dat is al zó lang geleden, van die bloemen. Echt iets voor een vrouw om zo'n ouwe koe uit de sloot te halen. Dat doen jullie vrouwen nou altijd. Steeds maar weer vervelende dingen van vroeger oprakelen. Ik weet al lang niet meer wat ik veertig jaar geleden allemaal gezegd heb, maar jij weet het nog precies. Als het iets was wat jou niet aanstond, tenminste.
- Marie** En wie begon er over vroeger? Jij begon over Filip van Zetten.
- Henk** O ja, hij heette Filip. Gek eigenlijk, eerst was het Filip voor en Filip na, maar later, toen jullie dat stuk samen speelden, toen praatte je bijna niet meer over hem. En direct na die uitvoering ben je gestopt met toneelspele. Raar was dat eigenlijk. Je was altijd zo enthousiast en opeens was het over. Ik heb daar toen niet zo bij stilgestaan, ik was al lang blij dat je stopte, want ik vond dat je veel te vaak weg was met al dat gerepeteer. Maar waarom was het toen opeens afgelopen?
- Marie** Ik was in verwachting van Annemiek. En ..eh.. ik was misselijk.
- Henk** Nooit wat van gemerkt.
- Marie** Nee, je had het veel te druk. Maar ik weet ook nog wel iets léúks van jou hoor, van vroeger. Dan zong je *'Als ik tweemaal met mijn fietsbel bel'* of: *"Maria"*, uit de West Side Story. Oh, wat een mooie film was dat. Die heb ik wel drie keer gezien. Toe, zing het nog eens, je hebt best een mooie stem.
- Henk** Nou, vooruit.

Lied: Maria uit de West Side Story

Einde zichtversie.....